

การใช้ชุดกิจกรรมการสอนสระประสม เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทย
ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1
โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์อ่อนนุช) เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

เกศกนก แก่นนาคำ*

ธงชัย สมบูรณ์**

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การใช้ชุดกิจกรรมการสอนสระประสม เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์อ่อนนุช) เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาแบบเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการสอนสระประสม เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทย ประชากรคือ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์อ่อนนุช) เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 36 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1 โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำที่ประสมด้วยสระประสม ใบความรู้เรื่องคำที่ประสมด้วยสระประสม แบบฝึกกิจกรรมเรื่องคำที่ประสมด้วยสระประสม

* นักศึกษาปริญญาโท สาขาการศึกษาเพื่อการพัฒนา เอกจิตวิทยาครูการศึกษาพิเศษ ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

** รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ วิชาพื้นฐานการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา

แบบทดสอบเรื่องคำที่ประสมด้วยสระประสม และแบบบันทึกผลการทดสอบ
 ความสามารถในการเรียนคำที่ประสมด้วยสระประสมของนักเรียนก่อนและหลังการ
 เรียน ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยประมวลผลหาค่าทางสถิติด้วยค่า
 ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 ผลการศึกษาพบว่า การใช้ชุดกิจกรรมการสอนสระประสม เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทย
 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนสามเสนนอก
 (ประชาราษฎร์อ่อนกุล) เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร พบว่ามีความสามารถในการเรียนคำ
 ที่ประสมด้วยสระประสมเพิ่มขึ้นร้อยละ 77.78

ผลการศึกษาพบว่า

การใช้ชุดกิจกรรมการสอนสระประสม เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทยของเด็กที่มี
 ความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์อ่อนกุล)
 เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร พบว่ามีความสามารถในการเรียนคำที่ประสมด้วยสระ
 ประสมเพิ่มขึ้นร้อยละ 77.78

บทนำ

สำหรับประเทศไทยกลุ่มคนพิการถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่ควรให้ความสำคัญ
 กลุ่มหนึ่งของประเทศ แต่ในอดีตที่ผ่านมา คนพิการได้รับการพัฒนาทักษะต่างๆ น้อย
 ทั้งที่จริงนั้นมีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with
 Disabilities: CRPD) ที่ว่าด้วยหลักประกันในสิทธิ เสรีภาพ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
 ต่อคนพิการ อย่างเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป ซึ่งสำหรับประเทศไทย อนุสัญญาว่าด้วย
 สิทธิคนพิการนี้มีสาระหลัก คือ เป็นเครื่องมือขับเคลื่อนให้สังคมตระหนักถึงความสำคัญ

ของการคุ้มครอง และส่งเสริมสิทธิของคนพิการ โดยเน้นที่การขจัดอุปสรรคจากภายนอก และการแก้ไขความเสียเปรียบทางสังคมของคนพิการ การเข้าถึงสิทธิของผู้พิการ อาทิเช่น สิทธิในการอาศัยอยู่ในชุมชน สิทธิด้านสุขภาพ สิทธิด้านการทำงาน รวมถึงสิทธิทางการศึกษา (ทวิศักดิ์ สิริรัตนเรขา, 2560, หน้า 1)

จากการสำรวจในส่วนของการศึกษาของคนพิการกลับพบว่า คนพิการที่ไม่ได้รับการศึกษามีจำนวนถึง 657,194 คนจากคนพิการที่ออกบัตรประจำตัวผู้พิการทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 41.96 โดยแบ่งเป็นอายุไม่ถึงเกณฑ์ที่จะเรียน จำนวน 4,431 คิดเป็นร้อยละ 0.67 ของคนพิการที่ไม่ได้การศึกษา และอายุถึงเกณฑ์แต่ไม่ได้รับการศึกษาจำนวน 652,763 คิดเป็นร้อยละ 99.33 ส่วนคนพิการที่ได้รับการศึกษามีการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุดจำนวน 738,756 คน คิดเป็นร้อยละ 47.17 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 103,077 คน คิดเป็นร้อยละ 6.58 (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2559, หน้า 6) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคนพิการยังเข้าไม่ถึงสิทธิการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ สิทธิทางการศึกษา ในส่วนผลการสำรวจเชิงคุณภาพของสิทธิทางการศึกษาของคนพิการ พบว่า ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมคือ ขาดบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ ขาดแคลนงบประมาณ ขาดองค์ความรู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ไม่มีนโยบายหรือแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน

ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ในมาตรา 24 วรรค 1 ที่ระบุว่า “การจัดการศึกษา ให้สถานศึกษาและหน่วยงานจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล” ดังนั้นเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการจัดการศึกษาบางประเภทสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น การศึกษาเฉพาะสำหรับผู้มีความต้องการพิเศษ การศึกษาทางเลือก การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส การศึกษาตามอัธยาศัยสามารถนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปรับใช้ได้ตามความเหมาะสม กับสภาพและบริบทของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด คือ เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม เกิดเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียน และผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 22)

ชุดกิจกรรม ถือว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง สามารถนำสื่อต่างๆ มาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ได้ดี และประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประยุกต์ จากทฤษฎี เทคนิคหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีลักษณะโดดเด่นแปลกใหม่ เป็นการเฉพาะของแต่ละชุดกิจกรรม นอกจากจะใช้สอนได้ตรงตามเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์ของหลักสูตร แล้วยังสามารถช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว และยังช่วยแก้ปัญหาในการเรียนการสอนอันเนื่องมาจากผู้สอนและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน และยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน (ทัศนวรรณ รามณรงค์, 2557, หน้า 1)

และเพื่อให้การจัดการกระบวนการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อความต้องการตามความบกพร่อง ซึ่งการใช้สื่อการเรียนรู้เข้ามาเป็นตัวช่วยจะทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน อีกทั้งสามารถส่งเสริม

และสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ดังนั้นการใช้ชุดกิจกรรมการสอนสระประสมเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทยสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1 จึงมีแนวคิดในการออกแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และระดับพัฒนาการของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการใช้สื่อการสอนวิชาภาษาไทยต้องคำนึงถึงหลักบูรณาการ สื่อที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางการใช้ภาษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ดังนั้นสื่อการเรียนรู้ควรมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น ทั้งนิทาน บทกลอน บทเพลง เกม แบบฝึกหัด เพราะจะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ชัยอนันต์ นวลสุวรรณ, 2552, หน้า 7)

ซึ่งผู้วิจัยเน้นการศึกษาในเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกลุ่มอาการที่มีความผิดปกติทางสมองในกระบวนการเรียนรู้ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคิดคำนวณ ด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านรวมกัน ทำให้เด็กไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียน โดยเฉพาะทักษะทางภาษาไทย เช่น การอ่านข้ามคำหรือประโยคข้อความที่จะอ่าน การสับสนในตัวอักษร การอ่านและเขียนคำไม่ได้ เป็นต้น (อรนุช ลิมตศิริ, 2559, หน้า 87) ด้วยเหตุนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีกระบวนการเรียนรู้ สื่อ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพความบกพร่องของเด็ก จึงนับเป็นอีกทางหนึ่งในการช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นกลุ่มนี้จึงเป็นประชากรที่น่าสนใจในการศึกษา เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการสอนสระประสมเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์อนุกุล) เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการสอนสระประสมเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์อ่อนนุช) เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 36 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 คน
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ชุดกิจกรรมการสอนสระประสม
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนสามเสนนอก(ประชาราษฎร์อ่อนนุช) เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทยไปใช้ในกิจกรรมสำหรับเด็กได้
2. ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องคำที่ประสมด้วยสระประสม
2. ใบความรู้ เรื่องคำที่ประสมด้วยสระประสม
3. แบบฝึกกิจกรรม เรื่องคำที่ประสมด้วยสระประสม
4. แบบทดสอบ เรื่องคำที่ประสมด้วยสระประสม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความสามารถในการเรียนคำที่ประสมด้วยสระประสมของนักเรียนก่อนและหลังการเรียน
5. แบบบันทึกผลการทดสอบความสามารถในการเรียนคำที่ประสมด้วยสระประสมของนักเรียนก่อนและหลังการเรียน

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้ศึกษาดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ประเมินความสามารถในการเรียนคำที่ประสมด้วยสระประสม ก่อนการทดลอง (Pre-Test) โดยแบบทดสอบ เรื่องคำที่ประสมด้วยสระประสม และบันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการทดสอบ
2. ขั้นตอนการสอน โดยชุดกิจกรรมการสอนกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ใบความรู้และแบบฝึกกิจกรรม ใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรม 2 สัปดาห์ ระหว่างวันที่ 17 – 28 กันยายน 2561 สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 50 นาที

3.ขั้นหลังการทดสอบ ประเมินความสามารถในการเรียนคำที่ประสมด้วยสระประสม ก่อนการทดลอง (Post-Test) โดยแบบทดสอบ เรื่องคำที่ประสมด้วยสระประสม และบันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการทดสอบ

ผลการศึกษา

การศึกษากการใช้ชุดกิจกรรมการสอนสระประสม เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์อ่อนนุช) เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่าการใช้ชุดกิจกรรมการสอนสระประสมเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทย ความสามารถในการเรียนคำที่ประสมด้วยสระประสมก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการสอนสระประสม เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความแตกต่างกัน โดยหลังการทดลองเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถในการเรียนคำที่ประสมด้วยสระประสมเพิ่มขึ้นร้อยละ 77.78

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษากการใช้ชุดกิจกรรมการสอนสระประสม เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์อ่อนนุช) เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร พบว่า ผลการใช้ชุดกิจกรรมการสอนสระประสมเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทย นักเรียนมีความสามารถในการเรียนเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่า สื่อการสอนด้วยชุดกิจกรรมเป็นสื่อการเรียนรู้อีกประเภทหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมทักษะทางภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สอดคล้องกับวรรณิ คณะสุวรรณ (2556) ได้ศึกษา การศึกษาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำ พบว่า

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และสอดคล้องกับ ศศิธร วัฒนเจริญ (2552: หน้า 66) ได้ศึกษา การสอนอ่านเป็นคำโดยใช้ภาพประกอบเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านคำประสมสระเดี่ยวของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้พบว่า หลังการสอนอ่านเป็นคำโดยใช้ภาพประกอบนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่านคำประสมสระเดี่ยวสูงกว่าก่อนสอน สอดคล้องกับการศึกษาของ สุชาดา พุ่มศรีอินทร์ (2556) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้วยการใช้ชุดฝึกการเขียนสะกดคำตามหลักการเชื่อมโยงคำพ้องเสียง ได้ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่ กน ที่เขียนไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกการเขียนสะกดคำตามหลักการเชื่อมโยงคำพ้องเสียง สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กนที่เขียนไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังได้รับการสอนเขียนจากชุดฝึกการเขียนสะกดคำตามหลักการเชื่อมโยงคำพ้องเสียง สูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการสอนเขียนสะกดคำ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. ครูควรสร้างสื่อและกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้
2. คำศัพท์ที่ใช้ในการศึกษาควรง่าย และนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูจัดทำสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนภาษาไทยของเด็กที่บกพร่องทางการเรียนให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปอาจเลือกกลุ่มเป้าหมายที่ต่างออกไป โดยศึกษาชุดกิจกรรมการสอนสระประสม เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทยกับเด็กที่บกพร่องทางด้านสติปัญญา
2. พัฒนาชุดกิจกรรมการสอนสระประสม เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาไทย ให้หลากหลายลักษณะ เพื่อให้ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความบกพร่องทางการเรียนรู้ของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2559). การศึกษาสำหรับคนพิการ.
ค้นเมื่อ 29 กันยายน 2560, จาก <http://202.151.176.107:8080/public/education.do?cmd=goView&id=122>.
- ชัยอนันต์ นวลสุวรรณ. (2552). นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียน
การสอน. สุรินทร์ : ม.ป.ท. (อัสสัมชัญ).
- ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2560). คนพิการกับโอกาสทางสังคม.
ค้นหาเมื่อ 29 กันยายน 2560 จาก http://rajanukul.go.th/new/index.php?mode=academic&group=323&id=3497&date_start=&date_end=.
- พิศนวรรณ งามณรงค์. (2557). ชุดกิจกรรมการเรียนรู้. ค้นหาเมื่อ 29 กันยายน 2560.
จาก <https://www.gotoknow.org/posts/561214>.

วรรณิ คณะสุวรรณ. (2556). การศึกษาความสามารถในการอ่านคำที่
 ประสมด้วยสระเดี่ยวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ
 เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำ. ปรินูญานิพนธ์ครุศาสตรมหา
 บัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

ศศิธร ัญญาเจริญ. (2552). การสอนอ่านเป็นคำโดยใช้ภาพประกอบ
 เพื่อเพิ่มความสามารถ ในการอ่านคำประสมสระเดี่ยวของ
 นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร
 มหาบัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
 ศิลปากร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุชาดา พุ่มศรีอินทร. (2556). การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของ
 นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้วยการใช้ชุดฝึกการเขียนสะกดคำ
 ตามหลักการเชื่อมโยงคำพ้องเสียง. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
 นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อรนุช ลิมตศิริ. (2559). การสอนเด็กพิเศษ. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร :
 สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

